

ကျင့်ကြံခြင်းကမ္ဘာ

တာအိုလုလင် (ယွမ်)

(စာစဉ် - ၅)

(Chapter 61 - 75)

အခန်း (၆၁)
ယုရိနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း

"အဲဒါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး နင်လိုသလောက် အချိန်ယူလို့ရတယ်.... ကျင့်ကြံသူတွေအတွက် ဂိုဏ်းတစ်ခုကို ဝင်ရောက်တယ်ဆိုတာက ပုံမှန်ဆိုပေမယ့်လည်း နင်က အဲဒါကို ပေါ့ပေါ့လေး သဘောမထားသင့်ဘူး.... အဲဒါက နင့်ရဲ့ ကျန်တဲ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံးကို သက်ရောက်စေနိုင်တယ်လေ...."

ရွှမ်ဂူဟန်က သူ့ကို ပြောလာခဲ့သည်။

"ပြီးတော့.... ၎င်းက ဂိုဏ်းတစ်ခုကို ဝင်ရောက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီဆိုရင်..... နဂါးအနှစ်သာရ ဘုရားကျောင်းကို လာခဲ့ပါ.... အဲဒါက ကမ္ဘာပေါ်မှာ ထိပ်တန်းဂိုဏ်းတွေထဲက တစ်ခုဖြစ်သလို လက်ရှိမှာ ငါရှိနေတဲ့ နေရာဆိုလည်း ဟုတ်တယ်.... သူတို့က နင့်ကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဆက်ဆံမှာပါ.... ငါက နင့်ကို အဲဒါတော့ အာမခံနိုင်တယ်...."

ယွမ်က ခေါင်းငြိမ်လိုက်သည်။

"ငါ အဲဒါကို စိတ်ထဲထည့်ထားပါ့မယ်...."

အချိန်တချို့ ကြာပြီးနောက်တွင်.... ညနေစာက အသင့်ဖြစ်သွားသည်နှင့် သူတို့က ထမင်းစား စားပွဲတွင် ထိုင်လိုက်ကြသည်။ ထို့နောက်တွင် ရှောင်ဟွာက ယွမ်ကို မေးလိုက်လေ၏။

"အစားအသောက် အရမ်းနည်းနေတော့ အစ်ကိုက အဆင်ပြေပါ့မလား

အစ်ကိုယွမ်...."

ရွှမ်မိသားစုက ယွမ်၏ စားသောက်သော အလေ့အထကို မသိသဖြင့် အစားအစာများက သူ၏သွားကြားပင် ညှပ်နိုင်ပါ့မလားဟု ရှောင်ဟွာက စိုးရိမ်မိခဲ့သည်။

"အဲ့ဒါက ငါ့အစာအိမ်ကို ဖြည့်တင်းဖို့ မလုံလောက်ပေမယ့်လည်း.... ငါက စားသောက်တဲ့ အချိန်တိုင်းမှာ ဗိုက်ပြည့်အောင်စားဖို့ မလိုပါဘူး...."

သူက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ရှောင်ဟွာက ထပ်မံ၍ မပြောတော့ဘဲ ခဏအကြာ၌ သူတို့က စတင်စားသောက်ခဲ့လေ၏။

မိနစ်များစွာ ကြာပြီးနောက်.... ညနေစာစားပြီးနောက်တွင် ယွမ်က ရွှမ်မိသားစုကို ပြောလိုက်သည်။

"အံ့ဩဖို့ကောင်းတဲ့ ညနေစာအတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်.... ကျုပ်က အခုသွားရတော့မယ်...."

"နင်က သွားတော့မှာလား.... အပြင်မှာ မှောင်နေပြီ...."

ရွှမ်ဝူဟန်က သူ့ကို ပြောလာခဲ့သည်။ သူမက သူ့အား အလွန်လျင်မြန်စွာ ထွက်သွားမည်ကို မြင်ရန် တွန့်ဆုတ်နေသည်မှာ ထင်ရှားပေသည်။

"ငါက ထပ်ပြီးတော့ နေချင်ပါသေးတယ်.... ဒါပေမယ့် ငါ့ညီမက မကြာခင် ရောက်လာလိမ့်မယ်.... ငါက သူမကို အကြာကြီးစောင့်နေရအောင် မလုပ်ဘူးလို့ ကတိပေးထားလို့ပါ...."

"အဲလိုလား...."

ရွှမ်ဝူဟန်က ခေါင်းငြိမ်ပြီး ပြောခဲ့လေ၏။

"ဒါဆိုရင် အနာဂတ်မှာ နင်က ငါ့ဆီကို လာလည်ဦးမယ်လို့ ကတိပေး

ပါ...."

ထို့နောက်တွင် သူမက လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ရန် တောင်းဆိုသည့်ပမာ လက်ကို သူထံသို့ ဆန့်ထုတ်ပေးလိုက်သည်။

ယွမ်က တုန့်ဆိုင်းခြင်းမရှိဘဲ သူမလက်ကို လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ပြီး ပြောခဲ့သည်။

"ငါကတိပေးတယ်...."

ယွမ်နှင့် ရှောင်ဟွာတို့ အဆောက်အဦးထဲမှ ထွက်သွားပြီး ခဏအကြာတွင် ခေါင်းဆောင်ရွှမ်က သူမကို ပြောလာခဲ့လေ၏။

"မင်းက သူ့ကို တကယ်သဘောကျတာလား..... မင်းအနေနဲ့ အရင်က တခြားယောက်ျားတစ်ယောက် အရမ်းရင်းရင်းနှီးနှီး ပြောဆိုဆက်ဆံတာကို ငါတစ်ခါမှ မမြင်ဖူးခဲ့ဘူး...."

"သူက အရမ်းအရမ်းကို ပါရမီရှိပြီး အစွမ်းထက်ပေမယ့်လို့..... အဲဒါက အကြည့်တစ်ချက်နဲ့ မသိသာဘူး..... အဲဒါက အဖေသူနဲ့ စကားပြောပြီးတဲ့ နောက်မှာတောင် ပြောင်းလဲသွားမှာ မဟုတ်ဘူး..... သူက သူ့အဆင့်အတန်းနဲ့စာရင် အရမ်းကို ကြင်နာပြီး နှိမ့်ချတတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ..... နေ့စဉ်နေ့တိုင်း သမီးမြင်နေရတဲ့ မောက်မာတဲ့ ဉာဏ်ကြီးရှင်တွေနဲ့ဆိုရင်တော့ လုံးဝကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပဲလေ.... အဲဒါက လန်းဆန်းစေတဲ့ ခံစားချက်တစ်ခုပဲ...."

ရွှမ်ဂူဟန်က သိမ်မွေ့နူးညံ့သော အပြုံးတစ်ခုဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

"ငါက အဲဒါကို မငြင်းပါဘူး.... သူ့လို ပါရမီရှိတဲ့ ကျင့်ကြံသူတွေက ဒီနေ့ခေတ်မှာ အရမ်းရှားသွားပြီ..... သူတို့က အမြဲတမ်းလိုလို မောက်မာမှုတွေ ပြည့်နှက်နေတာ..... သူတို့က ပိုပြီး ပါရမီရှိလေလေ သူတို့ရဲ့ အကျင့်စရိုက်

က ပိုပြီး ဆိုးလေလေပဲ..... သူက ဘယ်လိုနောက်ခံမျိုးက လာတာလဲဆိုတာ တစ်ခုပဲ တွေးစရာရှိတယ်...."

ခေါင်းဆောင်ရွှမ်က သဘောတူသည့် အမှုအရာတစ်ဖြင့် ခေါင်းငြိမ့်ခဲ့လေ၏။

"မင်းက ဘာလို့ အဘိုးနဲ့ စကားသွားမပြောတာလဲ..... သူ့ကို ဒီအခြေအနေ သိခွင့်ပေးပြီးတော့ သူက တာအိုရောင်းရင်းယွမ်ကို ဂိုဏ်းထဲ ဝင်အောင် စည်းရုံးနိုင်မလားဆိုတာ ကြိုးစားကြည့်ရအောင်...."

သူက ရုတ်တရက် အကြံပြုလာခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း ရွှမ်ဂူဟန်က ခေါင်းခါပြီး ပြောလိုက်သည်။

"သမီးက သူ့ရဲ့ တည်ရှိမှုအကြောင်း အဘိုးကို အသိပေးလိုက်ပါ့မယ်.... ဒါပေမယ့် တာအိုရောင်းရင်းယွမ်ကို စည်းရုံးဖို့အကြောင်း သူ့ကို သမီးပြောမှာ မဟုတ်ဘူး..... ပြီးတော့... သမီးတို့က ရမ်းကားလို့ မရဘူးလေ...."

ထိုအချိန်၌ အဆောက်အဦး အပြင်ဘက်တွင် ယွမ်က ရှောင်ဟွာကို ပြောခဲ့လေ၏။

"ငါက အခု ဂိမ်းထဲကနေ ထွက်သွားဦးမယ်...."

"နောက်မှတွေ့မယ် အစ်ကိုယွမ်....."

ရှောင်ဟွာက သူ့ကို ပြန်ပြောပြီးနောက် လည်ဆွဲထဲသို့ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။

ခဏအကြာတွင်.... ယွမ်က ကျင့်ကြံခြင်းကမ္ဘာမှ ထွက်လာခဲ့ပြီး အစစ်အမှန် ကမ္ဘာထဲတွင် ယုရိပြန်လာမည်ကို စောင့်နေလိုက်သည်။

"အစ်ကိုရေ ညီမပြန်လာပြီ..... နောက်ဆုံးတော့ ညီမက မနက်ဖြန်ကျရင် အစ်ကိုနဲ့ ကစားလို့ရပြီ...."

ယုရိ၏ စိတ်လှုပ်ရှားနေသော အသံက သူ့အခန်းအပြင်ဘက်မှ ထွက် ပေါ်လာခဲ့သည်။ ယွမ်က စင်္ကြံလမ်းတွင် သူမပြေးနေသည့် အသံကိုပါ ကြားနိုင်ခဲ့လေ၏။

"ပြန်လာတာ ကြိုဆိုပါတယ် ယုရိ...."

ခဏအကြာ၌ သူမက အခန်းထဲသို့ ဝင်လာခဲ့သည်။ ယွမ်က သူမအား အပြုံးဖြင့် နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

"အွန်း..... ညီမကို အရင်ဆုံး ကျောင်းဝတ်စုံတွေ လဲပြီး အစ်ကိုအတွက် ညစာပြင်ခွင့်ပေးဦး..... ပြီးရင် ညီမပြန်လာခဲ့မယ်...."

ယုရိက သူ့ကို ပြောခဲ့လေ၏။ ထို့နောက်တွင် ယွမ်တစ်ယောက် သူမအား အေးအေးဆေးဆေးလုပ်ရန် မပြောနိုင်ခင်မှာပင် သူမက အပြင်သို့ ပြေး ထွက်သွားခဲ့သည်။

နာရီဝက် ကြာပြီးနောက်တွင်.... ယုရိက လှည်းငယ်လေးတစ်ခုပေါ်၌ လိုအပ်သော အရာအားလုံးကို တင်ဆောင်ပြီး သူ့အခန်းသို့ ပြန်ရောက်လာ ခဲ့ပါသည်။

"ဒီနေ့ဘယ်လိုလဲ အစ်ကိုရေ..... မနက်ဖြန်မနက်ကျရင် အစ်ကိုက နွေဦး မြို့တော်ကို ရောက်နိုင်မယ်လို့ ထင်လား...."

ယုရိက အရိုးပေါ်အရေတင်နေသည့် သူ့ခန္ဓာကိုယ်အား ရေနွေးသဘက် ဖြင့် သုတ်ပေးနေရင်း မေးလာခဲ့လေ၏။

"မင်းက ငါ့ကို လျှော့တွက်ထားတာပဲ ယုရိ.... ငါက နွေဦးမြို့တော်ကို ရောက်နေပြီ...."

ယွမ်က အပြုံးဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"တကယ်ကြီးလား... အစ်ကိုက အဲ့ဒါနဲ့ နီးနေလို့ဆိုတာ ညီမလောင်းရဲ

တယ်...."

ယုရိက ပြောခဲ့သည်။ သူမက သူသည် ထိုနေရာသို့ ရောက်ရှိရန် ရွှေ့ပြား (၃၅၀,၀၀၀)ကို အသုံးပြုကာ မိုင်သုံးသောင်းကျော်ကို ခရီးနှင်ခဲ့ရကြောင်း မသိခဲ့ပေ။

"မင်းမသိပါဘူး....."

ယွမ်က ပြောလိုက်လေ၏။

"ပြီးတော့.... မနက်ဖြန် မနက်ဆိုတာက ဘာကြီးတုန်း.... မင်းက ဒီည ကစားလို့ မရဘူးလား...."

"ညီမက ဒီည ကစားချင်ပါတယ်.... ဒါပေမယ့် မနက်ဖြန် မနက်စောစော မှာ ညီမက စန္ဒယားအတီး လေ့ကျင့်ရဦးမယ်..... ဒါကြောင့် ဒါပြီးတာနဲ့ ညီမက အိပ်တော့မှာ....."

သူက ရေစိုအဝတ်ကို ပြောင်းကာ သူ့ခန္ဓာကိုယ်အား ဒုတိယအကြိမ် သုတ်ပေးနေရင်း ပြောခဲ့သည်။

"ငါသိပြီ.... ဒါဆိုရင် ငါလည်း အချိန်မြန်မြန်ကုန်သွားအောင် ဒီညကို စောစောအိပ်လိုက်မယ်...."

ယွမ်က ပြောလိုက်သည်။

ယွမ်အား သန့်ရှင်းရေးလုပ်ကာ ထမင်းကျွေးပြီးနောက်တွင် ယုရိက ရေမိုးချိုးပြီးသကာလာ ညစာစားခဲ့လေ၏။ ထို့နောက်တွင် ပုံမှန်အတိုင်း အင်တာနက်ပေါ်၌ မိနစ်အနည်းငယ် ကုန်ဆုံးခြင်းကိုပင် မလုပ်တော့ဘဲ အိပ်ရာဝင်သွားခဲ့သည်။

နောက်တစ်နေ့မနက်တွင်.... ယုရိက စောစောထပြီး စန္ဒယားလေ့ကျင့်မှုအား နှစ်နာရီကြာ လေ့ကျင့်ခဲ့ရသည်။ ထို့နောက်တွင် သူမက ယွမ်အား

မျက်နှာသစ်ပေးပြီး မနက်စာကျွေးရန်အတွက် သူ့အခန်းသို့ ပြန်လာခဲ့လေ၏။

"မြို့တော်ရှေ့က ဝင်ပေါက်မှာ ညီမတို့ ဆုံကြမယ်...."

ယုရိက မနက်စားကျွေးပြီးနောက် သူ့နှုတ်ခမ်းကို သုတ်ပေးနေရင်း ပြောလိုက်သည်။

"ကောင်းတယ်.... ငါက မင်းနဲ့ အဲဒီမှာတွေ့မယ်...."

ယွမ်က ပြန်ပြောခဲ့သည်။

မိနစ်အနည်းငယ် ကြာပြီးနောက်တွင် ယွမ်က ဂိမ်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လိုက်လေ၏။ ယုရိက သူမအခန်းသို့ ပြန်သွားခဲ့သည်။

"ရှောင်ဟွာ.... သွားကြစို့.... ငါတို့က ငါ့ညီမနဲ့ အခုသွားတွေ့ကြမယ်....."

"အွန်း....."

ရှောင်ဟွာက ခေါင်းငြိမ်လိုက်ပြီး အကြောင်းရင်း တချို့ကြောင့် သူမက အနည်းငယ် တစ်မျိုးလေး ခံစားလိုက်ရလေ၏။

"ဒါနဲ့.... မင်းက ငါ့ကို တစ်ခုလောက် လုပ်ပေးလို့ရမလား...."

မြို့တော်အရှေ့သို့ လမ်းလျှောက်နေရင်း ယွမ်က သူမကို ရုတ်တရက် မေးလာခဲ့သည်။

"ဘာများလဲ အစ်ကိုယွမ်...."

သူမက သူ့ကို ကြည့်လိုက်သည်။

"ငါ့ညီမနဲ့ ရှိနေတဲ့အချိန်မှာ မင်းက ငါ့ကို ယွမ်လို့ မခေါ်လို့ရမလား.... ငါက နောက်မှ သူမကို အံ့အားသင့်အောင် လုပ်ချင်တာ...."

သူက ပြောလိုက်လေ၏။

သူစကားကို ကြားပြီးနောက်တွင် မျက်နှာထက်၌ ပဟေဠိဖြစ်နေသော အမူအရာဖြင့် ရှောင်ဟွာတစ်ယောက် ဇဝေဇဝါ ဖြစ်နေဆဲပင်တည်း။

"အဲဒါက နည်းနည်းတော့ ရှုပ်တယ်... ဒါပေမယ့် ငါ့ရဲ့ နာမည်အစစ်က ယွမ်မဟုတ်ဘူးရယ်... ငါပြောချင်တာက.... အဲဒါက အစစ်အမှန်ဖြစ်သလို တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ မဟုတ်ပြန်ဘူး....."

သူက သူမကို ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

***